

საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის წინააღმდეგ წარმოებული საქმე

ანგარიში საქმის დეტალებისა და მნიშვნელოვანი გარემოებების შესახებ

განახლებულია 2023 წლის 1 დეკემბერს

დოკუმენტი მომზადებულია ტოლერანტობის და მრავალფეროვნების ინსტიტუტის (TDI) მიერ, რომელიც იცავს საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის და მისი პასტორის, ზაალ ტყეშელაშვილის ინტერესებს.

ანგარიში მოცემული მონაცემები ეფუძნება საქმის მასალებსა და მტკიცებულებებს; ასევე, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის პასტორის, ზაალ ტყეშელაშვილის მიერ მოწოდებულ ინფორმაციას.

TDI არის არასამთავრობო ორგანიზაცია, რომელიც მუშაობს საქართველოში რწმენისა და რელიგიის თავისუფლების დაცვის, ხელშეწყობის და ადვოკატირების მიმართულებით. <http://tdi.ge>

რეზიუმე	3
პასტორის მიმართვა	5
1. საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიისა და პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის შესახებ	6
2. ევანგელისტური ეკლესიის სამართლებრივი სტატუსი	8
3. მოსარჩევე	9
4. ევანგელისტური ეკლესიის სადაცო ქონება	10
5. მოსარჩევისა და მოპასუხის შეხვედრა და ურთიერთობა	12
6. მოსარჩევის საეჭვო ბიზნეს ინტერესები საქართველოში	13
7. მეორე შენობა	15
8. გარემოებებისა და მოსარჩევის დამოკიდებულების ცვლილება	17
9. მოსარჩევის მიერ სასამართლოში წარდგენილი სავარაუდოდ ყალბი დოკუმენტები	18
10. შემოწირულობები და მოსარჩევის მიერ მოთხოვნილი თანხა	20
11. სასამართლო	20
12. კონტექსტისთვის: სახელმწიფოს რელიგიური პოლიტიკა და სასამართლოს დამოუკიდებლობის საკითხი საქართველოში	22
დანართები	25

რეზიუმე

წინამდებარე დოკუმენტში აღნიშნულია საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის და მისი პასტორის, ზაალ ტყეშელაშვილის წინააღმდეგ წარმოებული საქმის საგანგაშო გარემოებები. ევანგელისტური ეკლესია იმ ერთადერთი სამლოცველო სახლის დაკარგვის საფრთხის წინაშე დგას, რომელიც ეკლესის წევრების უდიდესი ძალისხმევით, ხუთი წლის განმავლობაში შენდებოდა.

ევანგელისტური ეკლესიის მრევლის რწმენისა და რელიგიის თავისუფლების და სხვა ფუნდამენტური უფლებების უხეში დარღვევა შენილბულია წინააღმდეგობრივი სამოქალაქო დაფით. 2022 წლის 9 ნოემბერს, თბილისის სააპელაციო სასამართლომ პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილს (მოპასუხე) დააკისრა, მოსარჩელეს გადაუხადოს წლების განმავლობაში მიღებული საეკლესიო შემოწირულობები, რომლებიც განკუთვნილი იყო ეკლესიის პირველი და ერთადერთი სამლოცველო სახლის მშენებლობის დასასრულებლად.

არაერთი გარემოება მიანიშნებს, რომ ეს არის საეჭვო სამოქალაქო საქმის გამოყენებით პასტორის რეპუტაციის შეღახვის, უსამართლობისა და თანასწორობის საკითხების შესახებ მის მიერ აზრის გამოხატვის შეზღუდვის, ევანგელისტური ეკლესიის ერთადერთი სამლოცველო სახლის წართმევის, ეკლესიის ავტონომიურობისა და დამოუკიდებელი ეკლესიის არსებობის წინააღმდეგ მიმართული მცდელობა.

საქმეში მოსარჩელეები არიან აშშ-ის მოქალაქე ბიუნგ ჩან პარკი და აშშ-ში რეგისტრირებული მისივე ორგანიზაცია 12 Baskets. 2019 წელს, პარკმა სარჩელი შეიტანა ზაალ ტყეშელაშვილის წინააღმდეგ თბილისის საქალაქო სასამართლოში და მოითხოვა, მოპასუხეს მის სასარგებლოდ გადაეხადა ის შემოწირულობები, რომელიც მოსარჩელემ, ეკლესიის სახელით, წლების განმავლობაში შეაგროვა ქრისტიანი მორწმუნებისგან.

ბიუნგ ჩან პარკი პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილს პირველად 2014 წელს, ხოლო მეორედ 2015 წელს შექვდა. მან პასტორს და ეკლესიის წევრებს თავი ევანგელისტ მისიონრად წარუდგინა, რომლის მიზანი საქართველოში “სახარების გავრცელება” და ადგილობრივი ევანგელიური ქრისტიანების დახმარება იყო. მან მოიპოვა ევანგელისტური ეკლესიის წევრების ნდობა და მათი სახელით, საკუთარი ინციატივით, დაიწყო შემოწირულობების შეგროვება აშშ-ის და სამხრეთ კორეის მორწმუნე ქრისტიანებს შორის, რათა დახმარებოდნენ ევანგელისტურ ეკლესიას სამლოცველო სახლის მშენებლობის დასრულებაში, რომლის ნანილი (კედლები და სახურავი), ამ დროისთვის, უკვე აშენებული იყო. მოსარჩელე პარკმა ასევე გამოთქვა ინტერესი, ამ შემოწირულობებით აეშენებინა სოციალური საწარმო, სადაც დასაქმდებოდნენ ეკლესიის წევრები, ხოლო მიღებული მოგება მთლიანად “ღმერთის სამეფოს მშენებლობას” მოხმარდებოდა.

მოსარჩელე პარკი წლების განმავლობაში კმაყოფილი ჩანდა საქართველოს ევანგელისტურ ეკლესიასთან ურთიერთობით, ჩამოდიოდა და სტუმრობდა ეკლესიას, ცხოვრობდა ეკლესიის ტერიტორიაზე თვეების განმავლობაში, პატიჟებდა და მასპინძლობდა საკუთარ უცხოელ სტუმრებს და მონაწილეობდა ეკლესიის რელიგიურ მსახურებებში.

2018 წლის დასაწყისში, როცა ეკლესიის ორივე ნაგებობის მშენებლობა, რომლებზეც დაობს მოსარჩელე, უკვე დასრულებული იყო, მოულოდნელად შეიცვალა მისი დამოკიდებულება პასტორისა და ეკლესიის მიმართ. ამ პერიოდში მას უკავშირდებოდნენ გარკვეული პირები, რამაც სავარაუდო გავლენა იქნია მის ქმედებებზე. პარქმა დაიწყო მტკიცება, რომ საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია სინამდვილეში არ წარმოადგენდა ეკლესიას, რადგან მას არ ჰქონდა სახელმწიფო რეესტრში რეგისტრაცია და რომ პასტორი ზაალ ტყეშელაშვილი არ იყო ნამდვილი სასულიერო პირი.

საქმის მასალების დეტალური შესწავლისა და ანალიზის საფუძველზე, ჩნდება გონივრული ეჭვი, რომ მოსარჩელე პარკი მოქმედებდა არაკეთილსინდისიერად და საჯუთარი ბუნდოვანი ფინანსური და ბიზნეს საქმიანობისთვის იყენებდა რელიგიურ გაერთიანებებს. საქმეს ახლავს მოსარჩელის მიერ წარდგენილი სავარაუდო გაყალბებული დოკუმენტების ასლებიც, რომლებზეც დატანილია აშშ-ის ნოტარიუსის ბეჭედი. სამწუხაროდ, ეს დოკუმენტები საქართველოს საგამოძიებო და სასამართლო სისტემამ არა მხოლოდ უგულვებელყო, არამედ სასამართლომ ეკლესიისა და მისი პასტორისთვის საზიანო გადაწყვეტილების მისაღებადაც გამოიყენა. რაც შეეხება მის ორგანიზაციას, 12 Baskets-ს, საყურადღებოა, რომ აშშ-ის კორპორაციებისა და საქველმოქმედო ორგანიზაციების სარეგისტრაციო სისტემაში ეს ორგანიზაცია დახურულია სახელმწიფოსთვის წლების განმავლობაში წლიური ანგარიშების წარუდგენლობის გამო.

საქალაქო სასამართლომ მოსარჩელე პარკის 4 სასარჩელო მოთხოვნიდან არცერთი არ დააკმაყოფილა. მოსარჩელემ ეს გადაწყვეტილება თბილისის სააპელაციო სასამართლოში გაასაჩივრა. სააპელაციო სასამართლომ, 2022 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, ნანილობრივ შეცვალა საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილება და მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილს მოსარჩელე პარკისთვის 90,000 აშშ დოლარის გადახდა დააკისრა. პასტორმა ზაალ ტყეშელაშვილმა ეს გადაწყვეტილება უზენაეს სასამართლოში გაასაჩივრა. 2023 წლის 20 ნოემბერს საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ დაუშვებლად ცნო ზაალ ტყეშელაშვილის საკასაციო საჩივარი, რისი შედეგიც სააპელაციო სასამართლოს უკანონო და დაუსაბუთებელი გადაწყვეტილების აღსრულება და რელიგიური გაერთიანებისთვის სამლოცველო სახლის წართმევა იქნება.

საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია და მისი პასტორები ზაალ და ნინო ტყეშელაშვილები ყოველთვის ღიად საუბრობდნენ უსამართლობის წინააღმდეგ და საქართველოში რელიგიისა და რწმენის თავისუფლების, თანასწორობისა და დემოკრატიული პრინციპების დაცვის მნიშვნელობაზე. როგორც ჩანს, ეკლესიისა და პასტორების გამბედაობა, დამოუკიდებლობა და ობიექტური შექედულებები, არ არის ხელისუფლების ინტერესებში, რომელიც მუდმივად და საგანგაშოდ ზრდის წესს არადომინანტურ რელიგიურ გაერთიანებებზე და ცდილობს მათი ავტონომიურობის განადგურებას.

წინააღმდეგობრივი და დაუსაბუთებელი სამოქალაქო დავა, სააპელაციო სასამართლოს მიერ გადაწყვეტილების შეცვლა და უზენაესი სასამართლოს მიერ საქმის განხილვაზე უარი აჩენს საფუძვლიან ვარაუდს, რომ საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიისა და პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის წინააღმდეგ მიმდინარეობს მიზანმიმართული კამპანია მათი გაჩუმებისა და ეკლესიის ქონებისა და დამოუკიდებლობის წართმევის მიზნით.

პასტორის მიმართვა

“საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის წევრთა გაერთიანებულ შეკრებაზე ყველამ შეურაცხყოფად და უკანონოდ მიიღო სასამართლოს გადაწყვეტილება.

ეკლესია თვლის, რომ სასამართლომ არგუმენტებისაგან სრულიად დაცლილი გადაწყვეტილება გამოიტანა და არსებობს საფუძვლიანი ეჭვი, რომ სააპელაციო სასამართლოს მიერ პირველი ინსტანციის გადაწყვეტილების შეცვლა ზეწოლის შედეგია.

ეკლესიას აქვს სამართლიანი პროტესტი და ის არ დაექვემდებარება აღნიშნულ უკანონო გადაწყვეტილებას.

თუ სახელმწიფო წაგვართმევს ჩვენს სამლოცველო სახლს, ჩავთვლით, რომ ის საბჭოური მეთოდებით ზღუდავს ჩვენი რწმენისა და რელიგიის თავისუფლებას, ჩვენს გამოხატვისა და შეკრების თავისუფლებას, ჩვენს პატივსა და ლირსებას, ლახავს ჩვენს საქმიან რეპუტაციას.

სასამართლოს ამ უკანონო გადაწყვეტილებამ კიდევ უფრო შეკრა ჩვენი ეკლესია და ვაგრძელებთ ბრძოლას ჩვენი იმ ფუნდამენტური უფლებების მოსაპოვებლად, რომელიც მოცემული გვაქვს ლმერთისაგან და გარანტირებული გვაქვს საქართველოს კონსტიტუციით.”

პასტორი ზაალ ტყეშელაშვილი
საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია

1. საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიისა და პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის შესახებ¹

საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია (სეე), წარმოადგენს ევანგელიურ ეკლესიათა დიდი ოჯახის ნაწილს. ეკლესის ამჟამინდელი პასტორი, ზაალ ტყეშელაშვილი, ახალგაზრდულ ასაკში კომუნისტური რეჟიმის მხრიდან იდევნებოდა, რადგან ის ევანგელიურ-ბაპტისტური ეკლესის აქტიური წევრი იყო. კომუნისტურ ეპოქაში პასტორი ზაალი გამოსცემდა იატაკევეშა ევანგელიურ გაზეთს „საქართველოს მახარებელი“.

მოსკოვის „ღმერთის ასამბლეის“ თეოლოგიური ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ, 1996 წელს, პასტორმა ზაალმა თავის მეუღლესთან, ნინო ტყეშელაშვილთან ერთად, თბილისში დაარსა საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია.

პასტორი ზაალი და მისი მეუღლე, პასტორი ნინო, თავიანთ შვილ შორენასთან ერთად, 2022

ეს იყო რთული პერიოდი, განსაკუთრებით რელიგიური უმცირესობებისათვის. საბჭოთა კავშირის დაშლის შედეგად გათავისუფლებულ დამოუკიდებელ საქართველოში, ჯერ არ იყო დემოკრატიული ინსტიტუტები და ძალას იქრებდა რელიგიური ნაციონალიზმი.

1996 წლიდან, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია საკვირაო მსახურებებს ატარებდა სხვადასხვა ადგილას, მათ შორის პასტორის კუთვნილ კორპუსის ბინაში ან ქირაობდა სხვადასხვა დარბაზს. ეკლესია აწყდებოდა სირთულეებს, რადგან არ ჰქონდა საკუთრებაში არსებული მუდმივი შესაქრებელი ადგილი. ხშირ შემთხვევაში ეკლესისათვის შეუძლებელი ხდებოდა დასაქირავებელი

¹ საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია:

ვებგვერდი: <https://evangelical.ge/>

Youtube: <https://www.youtube.com/@pastorzechariahzaaldeborah3925>

Facebook: <https://www.facebook.com/pastorzaal>

დარბაზის პოვნა, რადგან არავის სურდა „რელიგიურ უმცირესობებთან“ ურთიერთობა. 2012 წელს, ეკლესიამ შეიძინა მინის ნაკვეთი, რომელზეც დაიწყო სამლოცველო სახლის მშენებლობა და დასრულა 2017 წელს.

დამოუკიდებელ საქართველოში, ევანგელისტური ეკლესია იყო პირველი, რომელმაც სამართლებრივი გზით იპროტოლა რელიგიისა და რწმენის თავისუფლებისათვის. 1999-2002 წლებში, პასტორი ზაალი და ევანგელისტური ეკლესია განიცდიდა დევნას.² მათ გაიარეს ყველა ინსტანციის სასამართლო პროცესები კორუმპირებული პოლიციური სისტემის წინააღმდეგ, რომელმაც ფანატიკურად განწყობილ პიროვნებებთან ერთად დაარბია და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა მრევლს გარე სივრცეში მახარებლობის გამო. ეს მძიმე პროცესები აღწერილია აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის, Amnesty International-ის, Human Rights Watch-ის და იმდროინდელ ყველა შესაბამის საერთაშორისო ანგარიშში.³ ასევე, რელიგიური გაერთიანება, მოსარჩელის სტატუსით, მონაწილეობდა საქართველოს საკონსტიტიციო სასამართლოს მიერ განხილულ საქმეში, სადაც, 2002 წელს არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი „შეკრებებისა და მანიფესტაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის გარკვეული ნორმები.⁴

მოძალადე რეჟიმის მიმართ ასეთი შენინააღმდეგება ფართოდ იყო გაშუქებული მედიაში, რომელმაც შექმნა ბრძოლის კარგი პრეცენდენტი ფუნდამენტური უფლებების მოსაპოვებლად, მათ შორის რელიგიისა და რწმენის თავისუფლებისათვის, ასევე შეკრებისა და გამოხატვის თავისუფლებისათვის.

ამ დროიდან მოყოლებული, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია და პასტორი ზაალ ტყეშელაშვილი ლიად გამოხატავდა თავის კრიტიკულ დამოკიდებულებას უსამართლოს და ადამიანის ფუნდამენტური უფლებების შელახვასთან დაკავშირებით.⁵ ევანგელისტური ეკლესია არის საქართველოს სახალხო დამცველთან არსებული რელიგიათა საბჭოს ერთ-ერთი დამფუძნებელი,

² ვიდეო აღწერს ევანგელისტური ეკლესიის მიმართ ძალადობას და დევნას, 2002

<https://youtu.be/DyuE8Lgbns>

ვიდეო პროცესის მხრიდან ძალადობისა და სასამართლო პროცესების შესახებ <https://youtu.be/W7SipF6xYI4>
³ „Several members of another evangelical group... were beaten and abused verbally by police officials while conducting outdoor services in the Gldani region of Tbilisi in May 1999...The group alleged that the leader of a radical Orthodox group exerted pressure on the court. The appeal was pending in the Supreme Court as of June 30, 2000“ - 2000 Annual Report on International Religious Freedom: Georgia, U.S. Department of State, September 5, 2000

“On 29 May police from the Gldani district of Tbilisi, the Georgian capital, forcibly broke up an open-air meeting of an evangelical Christian group. Church members allege that police beat several peaceful worshippers, including the pastor, Zaal Tkeshelashvili and his wife Nino. To Amnesty International's knowledge no criminal charges were opened in connection with the alleged assaults..” - Amnesty International - Report - EUR 56/01/00, February 2000, Georgia

ასევე იხ. Human Rights Watch, World Report 2001: Georgia and Human Rights Watch, Memorandum to the U.S. Government on Religious Violence in the Republic of Georgia, 2001

⁴ საქართველოს ახალგაზრდა ოქრისაფთა ასოციაცია და ბაალ ტყეშელაშვილი, ნინო ტყეშელაშვილი, მაია შარიქაძე, ნინო ბასიშვილი, ვერა ბასიშვილი და ლელა გურაშვილი საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ, ხელმისაწვდომია: <https://constcourt.ge/ka/judicial-acts?legal=241>

⁵ პასტორი ზაალი საქართველოს რელიგიის თავისუფლების მნიშვნელობასა და სახელმწიფოს მიერ ამ უფლების არაღეგიზმური შემსრულებელის საფრთხეებზე https://youtu.be/C1P7g2_vaIw

პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის საჯარო ინტერვიუები <https://youtu.be/j8VjQoLVA7M>

ასევე აქტიური წევრი 2005 წლიდან და სხვა რელიგიური თემების მხარდამსარ ამ ინტერ-რელიგიური პლატფორმიდანაც იპრძვის საქართველოში ყველა რელიგიური გაერთიანების უფლებებისათვის.

როგორც ჩანს, ეკლესიისა და პასტორის გამბედაობა, დამოუკიდებლობა და ობიექტური შეხედულებები, არ არის ხელისუფლების ინტერესებში, რომელიც მუდმივად და საგანგაშოდ ზრდის წესს არადომინანტურ რელიგიურ გაერთიანებებზე და ცდილობს მათი ავტონომიურობის განადგურებას.

საკურაო მსახურება საქართველოს ევანგელისტურ ეკლესიაში, 2022

საკურაო მსახურება სეზ-ში: საბავშვო წარმოდგენა, 2022

2. ევანგელისტური ეკლესიის სამართლებრივი სტატუსი

2005 წლამდე, რელიგიურ ორგანიზაციებს, გარდა საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიისა, არ ჰქონდათ რაიმე ფორმით რეგისტრაციის გავლის შესაძლებლობა. მხოლოდ 2005 წელს მიეცათ რელიგიურ გაერთიანებებს არასამენარმეო, არაკომერციული იურიდიული პირის ფორმით დარეგისტრირების უფლება. ამის პარალელურად კი, მართლმადიდებელი ეკლესია 2002 წლიდან სარგებლობდა საჯარო სამართლის იურიდიული პირის სტატუსით. მოგვიანებით, 2011 წელს, პარლამენტმა ცვლილებები შეიტანა სამოქალაქო კოდექსში და ყველა რელიგიურ გაერთიანებას მიენიჭა არჩევანის შესაძლებლობა, დარეგისტრირდნენ საჯარო სამართლის იურიდიული პირის ან კერძო სამართლის იურიდიული პირის ფორმით ან, სურვილის შემთხვევაში, საქმიანობა განახორციელონ რეგისტრაციის გარეშე.

დღეისათვის, ეკლესიის წევრების გადაწყვეტილებით, სახელმწიფოს მხრიდან რელიგიური უმცირესობების ავტონომიურობაში ჩარევის მზარდი საფრთხეების გათვალისწინებით, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია არსებობს სახელმწიფო რეგისტრაციის გარეშე. ეს უფლება გარანტირებულია საქართველოს კანონმდებლობითა და ადამიანის უფლებების საერთაშორისო სამართლით. მიუხედავად რეგისტრირებული ან არარეგისტრირებული სტატუსისა, რელიგიური

გაერთიანებები და მისი წევრები თანაბრად, ყოველგვარი დისკრიმინაციის გარეშე უნდა სარგებლობდნენ რწმენისა და რელიგიის თავისუფლებით და სხვა ფუნდამენტური უფლებებით.⁶

3. მოსარჩევე

მოსარჩევე არის აშშ-ის მოქალაქე ბიუნგ ჩან პარკი (Byung Chan Park). იგი სავარაუდოდ ეწევა ბიზნეს, საქველმოქმედო/მისიონერულ საქმიანობას.

მეორე მოსარჩევე არის არაკომერციული ორგანიზაცია 12 Baskets (12 გოდორი), რომელიც მოსარჩევე პარკს ეკუთვნის. ამ ორგანიზაციის სახელით პარკი მოპასუხისგან ითხოვს 60,000 აშშ დოლარს - ორგანიზაციიდან გადმორიცხულ შემონირულობას, რომელიც საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის სამლოცველო სახლის მშენებლობის დასრულებას მოხმარდა. დანარჩენ თანხას, 139,032 აშშ დოლარს კი ბიუნგ ჩან პარკი საკუთარი სახელით ითხოვს.

მოსარჩევემ სასამართლოს წარუდგინა “12 Baskets-ის არსებობის სერთიფიკატი”. ამ სერთიფიკატის თანახმად, ბიუნგ ჩან პარკი არის ორგანიზაცია 12 Baskets-ის დამფუძნებელი ამერიკის შეერთებულ შტატებში (9701 SOUTH TACOMA WAY STE 125, LAKEWOOD, WA, 98499, USA; UBI Number: 603069719).

ნიშანდობლივია, რომ აშშ-ის ვაშინგტონის შტატის კორპორაციებისა და საქველმოქმედო ორგანიზაციების სისტემის (<https://ccfs.sos.wa.gov/#/Home>) მონაცემებით, ეჭქვეშ დგება 12 Baskets-ის კეთილსინდისიერების, უფლებამოსილების და მისი მიზნების საკითხიც. კერძოდ:

- 2013-2020 წლებში, ორგანიზაცია “12 Baskets” სამჯერ არის გაუქმებული და აღდგენილი;
- ორგანიზაცია აღდგენილია 07/02/2013-ში და ბოლო წლიური ანგარიში სახელმწიფოსთვის წარდგენილი აქვს 01/07/2015 წელს, ვიდრე ხელახლა გაუქმდებოდა 04/01/2016 წელს;
- ხაზგასასმელია, რომ ორგანიზაცია 12 Baskets-ისგან მოსარჩევემ მოპასუხის ანგარიშზე თანხა ჩარიცხა 2015 წლის 29 ოქტომბერს, ზუსტად იმ მოკლე პერიოდში, როდესაც პარკის ორგანიზაცია აღდგენილი იყო, მის მომდევნო გაუქმებამდე 2016 წლის აპრილში;
- 12 Baskets გაუქმებული რჩებოდა 09/21/2018-მდე;
- ეს ორგანიზაცია კვლავ აღადგინეს 09/21/2018-ში, რამდენიმე თვით ადრე მოსარჩელის მიერ პასტორ ზაალ ტყემელაშვილის წინააღმდეგ სასამართლოში სარჩელის წარდგენამდე; ხოლო 05/03/2020 ორგანიზაცია კვლავ გაუქმდა;
- 12 Baskets-მა სახელმწიფოს არ წარუდგინა წლიური ანგარიშები 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 და 2022 წლებში;
- 2023 წლის თებერვლის მდგომარეობით, აშშ-ის ოფიციალური ვებგვერდის თანახმად, ორგანიზაცია “ადმინისტრაციულად გაუქმებულია”.

⁶ ი. სახელმძღვანელო პრინციპები რელიგიური და სარწმუნოებრივი თემების სამართლებრივი სტატუსის შესახებ, OSCE/ODIHR, 2014.

4. ევანგელისტური ეკლესიის სადაცო ქონება

2012 წელს, გაცილებით ადრე, ვიდრე მოსარჩელე და მოპასუხე ერთმანეთს გაიცნობდნენ, საქართველოს ევანგელისტურმა ეკლესიამ შეიძინა 900 მ2 მიწის ნაკვეთი სამლოცველო სახლის ასაშენებლად.⁷ ეკლესია თბილისში, გლდანის რაიონში მდებარეობს.

2013 წელს ზაალ ტყეშელაშვილმა თბილისის მერიისგან მიიღო მშენებლობის ნებართვა და რელიგიურმა თემმა დაიწყო ეკლესიის მშენებლობა (პირველი შენობა) - ასევე გაცილებით ადრე, ვიდრე მოსარჩელე და მოპასუხე ერთმანეთს გაიცნობდნენ. სამლოცველო სახლის მშენებლობა 2017 წელს დასრულდა.

ევანგელისტური ეკლესიის სამლოცველო სახლის მშენებლობა დასრულდა, 2017 წ.

ამჟამად, ეკლესია ამ ნაგებობას იყენებს საკვირაო, ახალგაზრდული, საგანმანათლებლო და სხვა რელიგიური შინაარსის საქმიანობისთვის.

2017 წლის ივლისში ზაალ ტყეშელაშვილმა მიიღო დამატებითი მშენებლობის ნებართვა ეკლესიის მრავალფენუქციური მიზნებისთვის განკუთვნილი მეორე, შედარებით მცირე ზომის ნაგებობის ასაშენებლად. მეორე ნაგებობის მშენებლობა 2018 წელს დასრულდა.

ორივე შენობა განთავსებულია 2012 წელს შეძენილ ერთსა და იმავე მიწის ნაკვეთზე და მათ შორის დისტანცია მხოლოდ 6 მეტრია.

⁷ 2012 წელს, 900 მ2 მიწის შეძენის დროს, მისი საკადასტრო კოდი იყო 72.13.27.610, ხოლო ამჟამინდელი საკადასტრო კოდია 72.13.45.612, მიწის ამჟამინდელი საერთო ფართობი კი 1157 მ2

ევანგელისტური ეკლესიის პირველი და მეორე შენობა, მდებარეობს იმავე მიწის ნაკვეთზე და მათ
შორის მანძილი 6 მეტრია. ფოტო 2022

ვინაიდან ევანგელისტური ეკლესია რეგისტრაციის გარეშე ფუნქციონირებს, ეკლესიის წევრთა
გადაწყვეტილებით, საეკლესიო ქონება ფორმალურად პასტორის სახელზეა რეგისტრირებული.

სწორედ ეს ორი შენობაა ეკლესიის და მისი პასტორის წინააღმდეგ მიმდინარე სასამართლო საქმის
დავის საგანი. ამ სამართალწარმოების გამო, ევანგელისტური ეკლესიის ქონება (ორივე შენობა და
მიწა), ასევე პასტორ ზაალის პირადი საცხოვრებელი ბინა, რომელსაც ის 2000 წლიდან ფლობს და
სადაც მეუღლესთან და შვილთან ერთად ცხოვრობს, დაყადაღებულია.

ევანგელისტური ეკლესიის სამლოცველო სახლის (ორივე შენობა) გარე ხედი, დასრულებული
მშენებლობა. ფოტო 2022

5. მოსარჩელისა და მოპასუხის შეხვედრა და ურთიერთობა

2014 წელს, სამხრეთ კორეელ და ამერიკელ მორნმუნეთა ჯგუფი მოკლე ვიზიტით ესტუმრა საქართველოს და მოინახულა სხვადასხვა ევანგელიური ეკლესიები თბილისში, ბათუმში, რუსთავში და ა.შ. ამ ჯგუფში იყო მოსარჩელეც, ბუნგ ჩან პარკი. ამ ვიზიტისას, ეს ჯგუფი ერთხელ დაესწრო ევანგელისტური ეკლესის მსახურებას, რომელიც ტარდებოდა ზაალ ტყეშელაშვილის საკუთრებაში არსებულ კორპუსის ბინაში. ამ უცხოელ მორნმუნეთა ჯგუფისა და ევანგელისტური ეკლესის მრევლის შეხვედრას მხოლოდ გაცნობითი, რელიგიური ხასიათი ჰქონდა. მოპასუხემ და მოსარჩელემ გაცვალეს ელექტრონული ფოსტის მისამართები.

შემდეგი შეხვედრა მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის შედგა 2015 წელს, როდესაც 20-28 იანვარს, პარკი მორიგი ვიზიტით ჩამოვიდა საქართველოში, სხვა, ქ. რუსთავის დამოუკიდებელ ევანგელიურ ეკლესიაში. აღნიშნული ვიზიტის დროს, მოსარჩელემ გამოთქვა სურვილი კვლავ შეხვედროდა საქართველოს ევანგელისტური ეკლესის წარმომადგენლებს. ამ დროს პარკმა პირველად ნახა ევანგელისტური ეკლესის მინის ნაკვეთი და მასზე მშენებარე სამლოცველო სახლი. ამ შეხვედრის ინიციატორი იყო თავად მოსარჩელე. მხარეებს შორის ურთიერთობა ამჯერადაც მხოლოდ რელიგიური შინაარსის იყო. (მტკიცებულებები და შესაბამისი კორესპონდენციები წარდგენილია სასამართლოში და ახლავს საქმეს).

ევანგელისტური ეკლესის მშენებლობა, 2014 წლის დეკემბერი

ამ დროისათვის, სამლოცველო სახლის სახურავი და კედლები უკვე დასრულებული იყო. ამას ადასტურებს მერიის არქიტექტურის სამასახურიდან გამოთხოვილი ფოტოები, რომელიც ჩართულია სასამართლოში წარდგენილ შესაგებელში. ეკლესის ეს ძირითადი მშენბა, სამლოცველო სახლი (I შენობა), ამ კონდიციამდე მიყვანილი იყო მოსარჩელის და მისი მეგობრების ყოველგვარი მონაწილეობის და დონაციის გარეშე. ამასთან ერთად, მოპასუხეს არასოდეს უთხოვია მოსარჩელისათვის რაიმე დახმარება. პირიქით, მას შემდეგ, რაც მოსარჩელემ ნახა ეკლესის მშენებლობა და დაბრუნდა ამერიკაში, 2015 წლის 31 იანვრის წერილში ის გამოხატავს თავის სურვილს, ითანამშრომლოს საქართველოს ევანგელისტურ ეკლესიასთან „სახარების გავრცელების“ ხელშესაწყობად.

2015 წლის დეკემბრიდან მოსარჩელემ საკუთარი ინიციატივით (მოპასუხის თანხმობით) დაიწყო შემოწირულობების შეგროვება ევანგელისტური ეკლესის სამლოცველო სახლის მშენებლობის

დასასრულებლად. ამ მიზნით, მან დაიწყო საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის მშენებლობის შესახებ საინფორმაციო კამპანია და გაავრცელა ფლაერები მშენებარე სამლოცველო სახლის და პასტორ ზაალის ოჯახის სურათებით (იხილეთ დანართი 1), ამერიკისა და სამხრეთ კორეის ეკლესიებში, რათა მოეზიდა დამატებითი შემონირულობები. მოპასუხისათვის უცნობია, რა რაოდენობის თანხა შეაგროვა მოსარჩელემ ქრისტიანებისაგან საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის დახმარების სახელით.

საგულისხმოა, რომ ამერიკის და სამხრეთ კორეის ქრისტიანების მიერ საქართველოს ევანგელისტური ეკლესისათვის გაღებული შემონირულობების უმეტესი ნაწილი გადმორიცხულია ანგარიშებიდან, რომელიც არ ეკუთვნის მოსარჩელეს. საქართველოს ევანგელისტური ეკლესისათვის შემონირული დონაციების დაახლოებით 90% გადმორიცხულია სამხრეთ კორეელი პასტორების პირადი ანგარიშებიდან და აშშ-ში რეგისტრირებული საქველმოქმედო ორგანიზაცია 12 Baskets-გან, ხოლო 10% - მოსარჩელის პირადი ანგარიშიდან.

6. მოსარჩელის საეჭვო პიზნეს ინტერესები საქართველოში

მოსარჩელე ცდილობდა, დაერწმუნებინა ეკლესის წევრები, რომ მას აქვს პიზნესის უნარები და სურს, დაეხმაროს ეკლესის სახარების გავრცელებაში. კერძოდ, ის გეგმავდა შეესყიდა მიწა და აეშენებინა საწარმო, სადაც დაასაქმებდა საქართველოს ევანგელისტური ეკლესის მრევლს, ხოლო შემოსავალი სრულად მოხმარდებოდა “ლმერთის სამეფოს მშენებლობას”.

როგორც მოგვიანებით გახდა ნათელი, მოსარჩელე პარქს პიზნეს ინტერესები საქართველოში უფრო ადრეც ჰქონდა, ვიდრე ის 2014 წელს პირველად შეხვდებოდა მოპასუხეს. კერძოდ, 2013 წლიდან მოსარჩელე მოკლე ვიზიტებით ჩამოდიოდა საქართველოში და ურთიერთობდა ქ. რუსთავში არსებულ სხვა დამოუკიდებელ ევანგელიურ ეკლესისათან. სარჩელში წერია, რომ 2013 წელს მან ჩამოიტანა სამანქანო დანადგარები კორეული ბატიბუტის პიზნესის დასაწყებად და ადამიანების დასასაქმებლად.

სარჩელში და ასევე სასამართლო პროცესის წარმოებისას, მოსარჩელე და მისი ადვოკატები შეეცადნენ ფაქტების ფალიფიცირებას. მათ საგარაუდოდ გაყალბებული დოკუმენტებიც კი წარმოადგინეს (იხ. ქვეთავი 9) და შეეცადნენ ისე წარმოქმნათ, თითქოს მოსარჩელემ ბატი-ბუტის წარმოების პიზნესი პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილთან ერთად დაიწყო და არა აბსოლუტურად სხვა პირებთან. მოსარჩელე ცდილობს წარმოაჩინოს რუსთავის ეკლესისათან ურთიერთობაში განვითარებული მოვლენები საქართველოს ევანგელისტურ ეკლესისათან განვითარებულ მოვლენებად.

მხოლოდ 2015 წელს, პიზნესის წარუმატებელი მცდელობების შემდეგ, მოსარჩელემ იმეილების საშუალებით დაიწყო აქტიური ურთიერთობა მოპასუხესთან. ის არწმუნებს პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილს, რომ დაეხმარება სახარების გავრცელებაში და გამოხატავს სურვილს, მხარი დაუჭიროს საქართველოს ევანგელისტურ ეკლესისა სამლოცველო სახლის მშენებლობის დასრულებაში. მოგვიანებით, ის ასევე წერს მოპასუხეს, რომ ექვს მიწის ნაკვეთს ბატი-ბუტის

საწარმოს ასაშენებლად და რომ დაასაქმიებს მათ წევრებს, ხოლო შემოსავალს მოახმარს საქართველოს ევანგელისტურ ეკლესიას.

ამ მიზნით, მოსარჩელე პარკმა მის ბიზნეს პარტნიორსა და მინდობილ პირს, დაავალა თბილისში შესაბამისი მიწის ნაკვეთის მოძებნა. ყველა მტკიცებულება, რაც თან ახლავს სასამართლო საქმეს, ადასტურებს, რომ მოპასუხე მხოლოდ მეგობრული და რელიგიური განზრახვით ეხმარებოდა პარკის მინდობილ პირს მიწის ნაკვეთის მოძებაში. საქმეში არ არის არცერთი მტკიცებულება, ირიბიც კი, რომ პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილს ჰქონდა რაიმე ბიზნეს ურთიერთობა, ინტერესი ან პასუხისმგებლობა მოსარჩელის მიმართ.

2015 წლის 22 ოქტომბრის იმეილით, მოსარჩელე პარკმა აცნობა მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილს, რომ ის ნოემბერში კვლავ აპირებდა საქართველოში ჩამოსვლას. ამასთან, იგი გეგმავდა მიწის ნაკვეთის შერჩევასა და შესყიდვას 80.000\$-100.000\$ ფარგლებში. ამისათვის პარკი ზაალ ტყეშელაშვილს სთხოვს ნებართვას, ისარგებლოს მისი საბანკო ანგარიშით. კერძოდ, ამერიკიდან გამომგზავრებამდე, მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილის ანგარიშზე ჩარიცხოს ზემოხსენებული თანხის ნახევარი მაინც, ხოლო შემდგომ მოპასუხემ დაუბრუნოს მას ეს თანხა. ზაალ ტყეშელაშვილი დარწმუნებული იყო, რომ მოსარჩელე პარკის განზრახვა ნამდვილად სოციალური საწარმოს მშენებლობა იყო, რომელსაც პარკი თავად განახორციელებდა და გამოიყენებდა სოციალური მიზნებისთვის. ამიტომ, მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილი დასთანხმდა მოსარჩელე პარკს, მიეღო თანხა საკუთარ ანგარიშზე და სრულად დაებრუნებინა ის მოსარჩელისთვის, მიწის შეძენის, საწარმოს მშენებლობის ან რაიმე ბიზნეს ვალდებულების აღების გარეშე.

ამ იმედ კომუნიკაციის შემდეგ მოსარჩელემ გადარიცხა 100,000 აშშ დოლარი მოპასუხის საბანკო ანგარიშზე. რეალურად, ეს თანხა მოპასუხესთან ჩაირიცხა არა მოსარჩელის პირადი ანგარიშიდან, არამედ 40,000 აშშ დოლარი შემოწირულობა გადმოირიცხა სამხრეთ კორეელი პასტორის, ლ.ს.-ს ანგარიშიდან, ხოლო 60,000 აშშ დოლარი მოსარჩელის მიერ ამერიკაში დაფუძნებული ორგანიზაცია 12 Baskets-გან.

იმ დროისთვის მოპასუხეს არ ჰქონია რაიმე ეჭვი, რომ მოსარჩელე პარკი შესაძლოა მას და ევანგელისტურ ეკლესიას იყენებდა საეჭვო ტრანზაქციებისთვის. ეს ცხადი გახდა მოსარჩელის მიერ საკუთარი განზრახვის ლიად გამოხატვის, ასევე საქმის მასალებისა და არაერთი მტკიცებულების შესწავლის შემდეგ.

იმავე დღეს, 2015 წლის 29 ოქტომბერს, ზაალ ტყეშელაშვილმა მისწერა მოსარჩელეს და მოსთხოვა, დაუყოვნებლივ წაელო ჩარიცხული თანხა მისი ანგარიშიდან - რომ გადაურიცხავდა მოსარჩელეს მის ამერიკულ ანგარიშზე ან გაეხსნა ანგარიში საქართველოში და დაებრუნებინა თანხა. ამ მოთხოვნას მოსარჩელემ უპასუხა, რომ საქართველოში ჩასვლის შემდგომ მოიფიქრებდა საუკეთესო გამოსავალს.

მოსარჩელე საქართველოში 2015 წლის 4 ნოემბერს, 100,000 აშშ დოლარის გადარიცხვიდან ოთხ დღეში ჩამოვიდა და განაცხადა, რომ ამ თანხით, რომლის გამოყენებასაც მანამდე მიწის საყიდლად და საწარმოს ასაშენებლად გეგმავდა, დაეხმარებოდა ევანგელისტური ეკლესიის სამლოცველო სახლის მშენებლობის დასრულებას.

საკუთარ იმეილ კომუნიკაციაში მოსარჩელე პარკი აღნიშნავს: “ახლა გკონცენტრირდეთ ღმერთის სახლის დასრულებაზე! ჩემს თანხას ამაზე მივმართავ! ... ამიერიდან აღარ არსებობს ჩემი სხვა გეგმები, სანამ მშენებლობა არ დასრულდება. მე ფოკუსირებული ვარ მხოლოდ ღმერთის სახლის ჯეროვან და ლამაზად დასრულებაზე!” შემდეგში მოსარჩელე ხსნის, რომ მას ჰქონდა ხილვა ღმერთისაგან, შეეჩერებინა ბიზნეს გეგმა და დახმარებოდა პასტორ ზაალს ღმერთის სახლის მშენებლობის დასრულებაში: “[ღმერთმა] მითხრა, ჩემი სახლი დაუსრულებელია და შენ რას აკეთებ (ეძებ მიწის ნაკვეთს), ახლა, უპირველესად აღავსე ჩემი სახლი და ამის შემდეგ დაელოდე ჩემს მითითებებს”.⁸

ხაზგასმით უნდა ითქვას, რომ მოპასუხეს, ზაალ ტყეშელაშვილს, არასდროს, არანაირი ფორმით არ უთხოვია მოსარჩელისთვის სამლოცველო სახლის მშენებლობაში დახმარება.

7. მეორე შენობა

მას შემდეგ, რაც მოსარჩელემ გადაწყვიტა მხარი დაეჭირა ევანგელისტური ეკლესიის სამლოცველო სახლის მშენებლობისათვის, აღარ გაეგრძელებინა მიწის ყიდვა და შესაბამისად, სოციალური სანარმოს მშენებლობა, მოპასუხესა და მოსარჩელეს შორის 2015 წლის დეკემბრიდან 2017 წლის მაისამდე აღარ ყოფილა რაიმე საუბარი მიწის ყიდვაზე ან სანარმოს შესახებ.

2017 წლის იანვარში, როდესაც საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის მთავარი სამლოცველო სახლის მშენებლობის პროცესი დასასრულს უახლოვდებოდა, მოსარჩელემ განაახლა ეკლესიის მრევლისა და მოპასუხისთვის მისი იდეების გაცნობა სოციალური სანარმოს ამოქმედების შესახებ, რომელშიც დაასაქმებდა ეკლესიის წევრებს, მიღებულ შემოსავალს შესწირავდა ეკლესიას და ამით დაეხმარებოდა “სახარების გავრცელებას”.

საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის პირველი, მთავარი სამლოცველო სახლის მშენებლობა დასრულდა 2017 წლის იანვარში, ხოლო ექსპლუატაციაში მიღებულ იქნა იმავე წლის 27 თებერვალს.

სანარმოს თაობაზე მხარეთა შორის პირველი კომუნიკაცია 2017 წლის აპრილ-მაისში შედგა, საქართველოში მოსარჩელის ორკვირიანი ვიზიტის დროს. მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის ტერიტორიაზე ააშენებდნენ მეორე, მრავალფუნქციურ ნაგებობას, რომელიც ეკლესიის სხვადასხვა აქტივობებისა და პროექტების განსახორციელებლად იქნებოდა გამოყენებული. მოსარჩელე ამ პროექტს აღწერდა ბიბლიური სახელით - “იაკობის ჭა”.

2017 წლის ივლისში პასტორმა ზაალ ტყეშელაშვილმა მოიპოვა მეორე, შედარებით მცირე დაშხმარე ნაგებობის მშენებლობის ნებართვა, რომელიც, სამომავლოდ, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის მიერ გამოყენებული უნდა ყოფილიყო მრავალფუნქციური დანიშნულებით. ამ ნაგებობის

⁸ მოსარჩელის მეილის ორგინალი ვერსია (ამონარიდები): “Let us focus the God’s house done at this moment! I let go my allowance of funds for this! ...There is no more my plan anymore until construction finishes. I am only focusing His house done by smoothly and nicely!” The plaintiff further explains that he had a vision from God to stop the business plans and to help Pastor Zaal to finish building God’s house: “[God] saying to me My house is undone, what are you doing (looking for the land) here right now, fill my House firsts and wait for my instructions after that!”

მშენებლობა დასრულდა 2018 წლის იანვარში. ის საქართველოს ევანგელისტურ ეკლესიას ეკუთვნის, ხოლო ფორმალურად რეგისტრირებულია მოპასუხის, ეკლესის პასტორის სახელზე.

ევანგელისტური ეკლესის მეორე ნაგებობის მშენებლობის პროცესი, 2017

დამხმარე, შედარებით მცირე ნაგებობა აშენებულია იმავე მიწის ნაკვეთზე, რომელზეც ეკლესის მთავარი შენობა. ამასთან, აღსანიშნავია, რომ ამ მიწის ნაკვეთს მოპასუხე 2012 წლიდან ფლობს. მთავარ და მეორე ნაგებობებს შორის დისტანცია 6 მეტრია.

მოპასუხე მოსარჩელეს რეგულარულად უზიარებდა ინფორმაციას ნაგებობის არქიტექტურული პროექტისა და მიმდინარე მშენებლობის შესახებ, რაც დასტურდება საქმეში არსებული მტკიცებულებებით. მტკიცებულებები ცხადყოფს, რომ მოპასუხემ არ იცოდა, როგორ შეიძლებოდა აემუშავებინა წარმოება, ვინაიდან, მან იცოდა, რომ ისინი საქართველოს ევანგელისტური ეკლესისთვის განკუთვნილ მრავალფუნქციურ დამხმარე ნაგებობას აშენებდნენ, რომელიც გამოყენებული იქნებოდა რელიგიური აქტივობების, სასწავლო პროგრამებისა და ახალგაზრდული საგანმანათლებლო კურსებისათვის, სადაც, საამისო სურვილის არსებობის შემთხვევაში, სამომავლოდ, მოსარჩელეს მცირე წარმოების ამუშავება შეეძლებოდა.

მოსარჩელე საქართველოს 2017 წლის ნოემბერში ეწვია და დარჩა 4 თვით, რა დროის განმავლობაშიც იგი საქართველოს ევანგელისტური ეკლესის შენობაში ცხოვრობდა და თვალს ადევნებდა იმავე ტერიტორიაზე განლაგებული მეორე ნაგებობის მშენებლობის პროცესს.

როგორც მოპასუხე მხარე და საქმეში არსებული მტკიცებულებები მიუთითებენ, მეორე ნაგებობა აშენდა როგორც ეკლესის საკუთრება, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესის საგანმანათლებლო ცენტრი. ნაგებობის პირველ სართულს მოსარჩელე, როგორც მისიონერი, გამოიყენებდა ბატი-ბუტის სანარმოს გასახსნელად, დაასაქმებდა იქ ეკლესის წევრებს, ხოლო მიღებულ შემოსავალს შესწირავდა სხვადასხვა საეკლესიო პროექტებს.

მოსარჩელე მხარე ადასტურებს, რომ მხარეები ნამდვილად იყვნენ შეთანხმებულნი მოპასუხის საკუთრებაში მყოფი ეკლესის ტერიტორიაზე მეორე ნაგებობის მშენებლობის თაობაზე თუმცა, იგი მოუთითებს, რომ მშენებლობის დასრულების შემდეგ, მასში ბატიშუტის სანარმოს ამუშავების ვალდებულება ეკისრებოდა მოპასუხეს, ეკლესის პასტორს და არა თავად მას. მოსარჩელე ასევე მიუთითებს, რომ მოპასუხე ვალდებული იყო, ეკლესის ტერიტორიაზე მდებარე ეს ნაგებობა (მეორე შენობა) საკუთრებაში გადაეცა მოსარჩელის ბიზნეს კომპანიისთვის. საუბარია შეს GPM-ზე, რომელიც 2015 წლის 22 სექტემბერს, მოსარჩელე პარკმა დაარეგისტრირა და რომლის 100%-იანი წილის მფლობელი იყო თავად იყო. მოსარჩელის მხარის მიერ საქმეში წარმოდგენილი დამოწმებული დოკუმენტი ადასტურებს, რომ მოსარჩელე კომპანიის დასარეგისტრირებლად უფლებამოსილებას მის ძველ პარტნიორს ანიჭებს. კომპანიის ოფიციალურ მისამართად სწორედ ამ პარტნიორის რესტავრი მდებარე ბინის მისამართი განისაზღვრა. ამ კომპანიის წილის მფლობელი და თანადირექტორი (მოსარჩელესთან ერთად), მოსარჩელის არაერთი თხოვნით, 2017 წლის 7 სექტემბერს, პასტორი ზაალ ტყეშელაშვილიც გახდა. ამასთან, მოსარჩელემ მას განუმარტა, რომ ეს პროცედურა საჭირო იყო, რათა პასტორი დახმარებოდა ორგანიზაციის ადმინისტრირებაში და ორგანიზაციული საკითხების მოგვარებაში, მისი საქართველოში ხშირად არყოფნისა და ენობრივი ბარიერის გამო.

8. გარემოებებისა და მოსარჩელის დამოკიდებულების ცვლილება

მოსარჩელე საქართველოს 2017 წლის 3 ნოემბერს ეწვია. 2018 წლის 23 თებერვლამდე იგი საქართველოს ევანგელისტური ეკლესის სამლოცველო სახლში ცხოვრობდა, მონაწილეობას იღებდა საეკლესიო მსახურებაში და თვალს ადებზებდა მეორე ნაგებობის მშენებლობის პროცესს, რომელიც იმავე ტერიტორიაზე მდებარეობდა.

საქართველოს ევანგელისტური ეკლესის შენობაში მოსარჩელის ცხოვრების პერიოდში, საშობაოდ, საქართველოს ასევე ეწვივნენ მოსარჩელის მეგობრები საკუთარი ოჯახებით სამხრეთ კორეიდან და ეკლესის შენობაში რამდენიმე კვირის განმავლობაში ცხოვრობდნენ. ყველა მათგანი მონაწილეობდა საეკლესიო მსახურებებში და კმაყოფილები იყვნენ მოპასუხესა და ეკლესის წევრებთან ურთიერთობით.

მოსარჩელის დამოკიდებულება 2018 წლის იანვრიდან შეიცვალა. ამ პერიოდში ის ღებულობდა სატელეფონო ზარებს ადამიანებისგან, რომლებსაც, სავარაუდოდ, მანამდე არ იცნობდა. ამის შემდეგ, მან დაიწყო მტკიცება, რომ გარკვეული ადამიანები მას დაეხმარნენ, გაეცნობიერებინა, რომ საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია სინამდვილეში არ არის ეკლესია, რადგან არ აქვს იურიდიულ პირთა რეესტრში რეგისტრაცია. 2018 წლის 23 თებერვალს, მოსარჩელე პარკმა, საკუთარი ინიციატივით, დატოვა ევანგელისტური ეკლესია და საცხოვრებლად სხვაგან გადავიდა. მიუხედავად მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილის მხრიდან არაერთი მოთხოვნისა, დალაპარაკებოდა და

აქტინა საკუთარი პრეტენზიები, მოპასუხებ არჩია, არ ესაუბრა პასტორ ზაალთან და ევანგელისტური ეკლესის წევრებთან.

ამ პერიოდიდან, მოსარჩელე კომუნიკაციას აგრძელებდა მოპასუხესთან მხოლოდ ელექტრონული ფოსტითა და მოკლე ტექსტური შეტყობინებებით. იგი პასტორისგან მოითხოვდა იმ საეკლესიო შემოწირულობების დაბრუნებას, რომელიც ეკლესიამ ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში მიიღო, ასევე პასტორის შეხვედრას პირებთან, რომლებიც თავს მოსარჩელის წარმომადგენლებად ასახელებდნენ.

მართლაც, პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილს რამდენჯერმე დაუკავშირდნენ სხვა პირები, რომელთა ვინაობას ამ ეტაპზე არ ვასახელებთ, და პარკისთვის ფულის გადაცემა მოითხოვეს. პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის შეფასებით, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიისაგან სრულიად დისტანცირებული პირების ვიზიტი და მათი არაბუნებრივი, დაუინებული აქტიურობა, ნეგატიურად ჩარეულიყვნენ ევანგელისტური ეკლესიის შიდა საქმეებში, იწვევს საფუძლიან ეჭვს, რომ ისინი არ მოქმედებდნენ დამოუკიდებლად და მიუკერძოებლად.

პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის გადმოცემით, ეკლესის წევრებს დარჩათ შთაბეჭდილება, რომ ეს იყო მათ საეკლესიო სივრცეში სრულიად უცხო და არაუფლებამოსილი პირების შექრა, რომელიც ეკლესის პასტორის დისერტაციას და მრევლზე ზეგავლენის მოხდენას ემსახურებოდა.

9. მოსარჩელის მიერ სასამართლოში წარდგენილი სავარაუდოდ ყალბი დოკუმენტები

შემოწირულობების მნიშვნელოვანი ნაწილი (დაახლოებით 65%) პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის ანგარიშზე სამხრეთ კორეაში მცხოვრები პირების (სავარაუდოდ, პასტორების) პირადი ანგარიშებიდან გადაირიცხა 2015 წლის მაისიდან 2017 წლის ივნისის პერიოდში. მოსარჩელე ამტკიცებს, რომ ეს ტრანზაქციები შესაძლებელი გახდა სპეციალური “დავალებების ხელშეკრულებების” შედეგად, რომელიც მან სამხრეთ კორეელ პასტორებთან გააფორმა. მოსარჩელემ სასამართლოს წარუდგინა ამ სავარაუდო ყალბი ხელშეკრულებების ასლები, რომლებიც შეტანილია საქმის მასალებში. (**იხილეთ დანართი 2**)

მოსარჩელე მიუთითებს, რომ 2014 წელს, მოსარჩელე პარკი და მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილი ვერბალურად შეთანხმდნენ, რომ ისინი იქნებოდნენ ბიზნეს-პარტნიორები. ამ ე.წ. შეთანხმების თანახმად, მოსარჩელეს უნდა გამოეგზავნა მოპასუხესათვის თანხები, რათა ამ უკანასკნელს მოსარჩელისათვის საქართველოში აეშენებინა პოპულარული საწარმო. მოსარჩელემ ვერ წარმოადგინა რაიმე მტკიცებულება ამ არგუმენტის დამადასტურებლად.

ამ სავარაუდო ყალბი დოკუმენტებით, მოსარჩელე მხარემ განიზრახა მოტყუებით დაემტკიცებინა, რომ თითქოს მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის ბიზნეს ურთიერთობა დაიწყო 2014 წელს და გამოიყენა ეს ე.წ. „დავალების ხელშეკრულებები“, როგორც „ბიზნეს ტრანზაქციების“ მტკიცებულება.

მოსარჩელემ სასამართლოში წარმოადგინა ორი მსგავსი “დავალების ხელშეკრულება”, სადაც ბიუნგ ჩან პარკი ავალებს სამხრეთ კორეელ ლ.ნ.-ს და ლ.ს.-ს, გადარიცხონ თანხები ზალ ტყეშელაშვილის (მოპასუხე) პირად ანგარიშზე. დოკუმენტის თანახმად, ამ პირებს დავალების შესრულებისათვის გადაუხადა 300 აშშ დოლარი.

როდესაც მოპასუხე მხარემ სასამართლოში მიუთითა ე.წ. დავალების ხელშეკრულების დადების დროისა და მასში მითითებულ სხვა შეუსაბამობებზე, მოსარჩელე მხარემ შეცვალა პოზიცია და განაცხადა, რომ მოსარჩელე პარკი, 2014 წელს სამხრეთ კორეელ პასტორებთან ზეპირად შეთანხმდა, ხოლო შეთანხმება წერილობით და ნოტარიულად მოგვიანებით, 2018 წელს გააფორმა.

მოსარჩელე მხარემ სასამართლოში ვერ წარმოადგინა ამ “დავალების ხელშეკრულების” ორიგინალი ვერსია, მიუხედავად მოპასუხე მხარის მოთხოვნისა.

“დავალების ხელშეკრულებაში” დამატებითი საეჭვო დეტალები მიუთითებს, რომ ისინი სავარაუდოდ ყალბია:

- ხელშეკრულების მთლიანი სტილი და შინაარსი შეუსაბამოა;
- დოკუმენტის დასაწყისში წერია, რომ ხელმოწერის ადგილია სამხრეთ კორეა, თუმცა ხელშეკრულება დამონიტებულია ამერიკის შეერთებული შტატების სანოტარო ბეჭდით;
- დოკუმენტის ახლავს მხოლოდ ნოტარიუსის ბეჭდი და არ ერთვის ნოტარიუსის ხელმოწერა, თარიღი ან/და სანოტარო აქტი;
- დოკუმენტის დასაწყისში მითითებულია ერთადერთი თარიღი, 2014 წლის 1 ოქტომბერი, თუმცა მოსარჩელე ამტკიცებს, რომ ის ხელმოწერილი და დამონიტებულია 2018 წელს;
- პასპორტებითა და ოფიციალური დოკუმენტაციით, მოსარჩელის სახელია Chan (Byung Chan Park), თუმცა ამ ხელშეკრულებებში წერია, როგორც Chang;
- ამ დოკუმენტებში წერია მოსარჩელის ID, თუმცა მითითებულია მოსარჩელის ორი პასპორტის ნომერი, გაცემული 2 კვირის შეალებით. ერთი პასპორტი გაცემულია 2015 წლის 1 ოქტომბერს, მეორე პასპორტი კი 2015 წლის 15 ოქტომბერს. ამასთან ერთად 2014 წელს, დავალების ხელშეკრულების გაფორმებისას მოსარჩელეს ჰქონდა სულ სხვა პასპორტი, სხვა პასპორტის ნომრით.

საბუთების სავარაუდო გაყალბების ფაქტზე, 2019 წლის ნოემბერში, მოპასუხე ზალ ტყეშელაშვილმა გამოძიების დაწყების მოთხოვნით საქართველოს პროკურატურას მიმართა. სამ წელზე მეტი გავიდა ამ მიმართვის შემდგომ, თუმცა შედეგი არ დამდგარა. გამომძიებელმა მოპასუხე მხარეს აკნობა, რომ ამ ფაქტების გამოძიება რთულია პარკის (მოპასუხის) საქართველოში არყოფნის გამო.

სავამოძიებო სისტემის უმოქმედობა მიუთითებს იმაზე, რომ სახელმწიფოს არ აქვს სურვილი და განზრახვა, ჩაატაროს ადეკვატური გამოძიება. სასამართლო სისტემამ კი მოსარჩელის ეს სავარაუდო ყალბი დოკუმენტები არა მხოლოდ უგულვებელყო, არამედ დაეყრდნო მათ ეკლესიისა და მისი პასტორისთვის საზიანო გადაწყვეტილების მისაღებად. 90,000 აშშ დოლარიდან, რომლის გადახდაც მოსარჩელე ბიუნგ ჩან პარკისთვის სააპელაციო

სასამართლომ მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილს დააკისრა, 70,000 აშშ დოლარი სწორედ ამ ორი სამხრეთ კორეელი პასტორის მიერ გადმორიცხული შემონირულობებია.

გარდა ამისა, მოპასუხე მხარემ შუამდგომლობით მიმართა სასამართლოს, დაევალებინა მოსარჩელისათვის ორიგინალი ხელშეკრულებების წარდგენა, ასევე მოწმებად გამოეძახებინა სამხრეთ კორეელი ლ.ნ. და ლ.ს., მაგრამ სასამართლომ არ დააკმაყოფილა მოპასუხის ეს შუამდგომლობებიც.

10. შემონირულობები და მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი თანხა

მოსარჩელები პარკი და მისივე ორგანიზაცია 12 Baskets-ი პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილისგან ითხოვენ 2015-2017 წლებში ჩარიცხულ თანხას, 199, 232 აშშ დოლარს. მნიშვნელოვანია, რომ ამ თანხის, 60% გადმორიცხა ორი სამხრეთ კორეელი პირის (პასტორების), 30% ორგანიზაცია 12 Baskets-ის, ხოლო მხოლოდ 10% მოსარჩელის პირადი ანგარიშიდან.

არაერთი მტკიცებულებით დასტურდება, რომ პარკის მიერ მოთხოვნილი ეს თანხები განკუთვნილი იყო სამლოცველო სახლის ასაშენებლად და რომ მისი 90% მოხმარდა ევანგელისტური ეკლესის სამლოცველო სახლის (პირველი შენობა) დასრულებას და მოწყობას, ხოლო 10% მეორე დამხმარე მულტიფუნქციური ნაგებობის მშენებლობას.

ხაზგასასმელია, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლომ მოსარჩელე პარკის არცერთი მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა და დაადგინა, რომ ყველა გადარიცხვა გაიხარჯა გონივრულად, მიზნობრივად და მოპასუხეს არ დაეკისრა მოსარჩელის მიმართ თანხის გადახდის ვალდებულება.

გარემოებები შეიცვალა მეორე ინსტანციის - თბილისის სააპელაციო სასამართლოში, სადაც სასამართლომ დაუსაბუთებლად, მათ შორის მოსარჩელის სავარაუდოდ ყალბ დოკუმენტებზე დაფუძნებით, პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილს დააკისრა თანხის ნაწილის, 90,000 აშშ დოლარის მოსარჩელისთვის გადახდა.

11. სასამართლო

➤ თბილისის საქალაქო სასამართლო

მოსარჩელე ბიუნგ ჩან პარკმა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 6 მარტს მიმართა.

მოსარჩელე ითხოვდა, ზაალს ტყეშელაშვილს დაკისრებოდა წლების განმავლობაში შემონირულობის სახით მიღებული თანხის (ჯამურად 199,232 აშშ დოლარის) ბიუნგ ჩან პარკისა და მისი არასამთავრობო ორგანიზაცია "12 Baskets"-ის სასარგებლოდ გადახდა, ასევე, მათი მტკიცებით, მოპასუხისთვის მიბარებული მანქანა-დანადგარების, კერძოდ 19 ერთეული საწარმო მანქანისა და ერთი პროდუქციის მრევის ბიუნგ ჩან პარკისთვის გადაცემას.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს მოსამართლე ცისანა სირბილაძემ გადაწყვეტილება გამოაცხადა 2020 წლის 13 მარტს. გადაწყვეტილების თანახმად:

- სასამართლომ მიიჩნია, რომ “სარჩელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები არ შეესაბამებიან სასარჩელო მოთხოვნის სამართლებრივ საფუძვლებს”;
- არ დასტურდება მოსარჩელეთა ხარჯზე მოპასუხის უსაფუძვლოდ გამდიდრება;
- **შესაბამისად, პიუნგ ჩიან პარკისა და 12 Baskets-ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდა;**
- სასამართლომ ასევე განმარტა, რომ მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილი ნამდვილად არის არარეგისტრირებული რელიგიური გაერთიანების პასტორი, მის სახელზე რეგისტრირებული უძრავი ქონება კი წარმოადგენს ამ გაერთიანების წევრების სამლოცველო ადგილს.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ “მოსარჩელის მიერ ზაალ ტყეშელაშვილის ანგარიშზე გადარიცხული თანხების ერთმნიშველოვნად საქველმოქმედო მიზანი უდავოდ დადგენილია, რასაც მოსარჩელე ფაქტობრივ გარემოებებში (ელექტრონულ წერილებში) თავად ადასტურებს”.

ამასთან, სასამართლომ დასძინა, რომ “ისეთ ვითარებაში, როდესაც მოსარჩელემ ვერ დაადასტურა, თუ რა ხერხით მოხდა მოპასუხის უსაფუძვლო გამდიდრება, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია - გადებული სახსრების შემონირულობის სახით განხორციელება და ამ შემონირულობის მიზნის შედეგიც დამდგარად მიიჩნია. შესაბამისად, შეუძლებელია კონდიქციური ვალდებულების არსებობა, რადგან საფუძვლის გარეშე არ გამდიდრებულა არც ზაალ ტყეშელაშვილი და არც რელიგიური გაერთიანება.”

დამატებით, როგორც სასამართლომ მიუთითა, “დადგენილია, რომ მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილის კუთხით მიწის ნაკვეთზე ქარხანა, რელიგიური ორგანიზაციის წევრების დასაქმებისათვის აშენებულია და მზადაა ექსპლუატაციაში გასაშვებად.”

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს გადაწყვეტილებით, პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილს არ დაეკისრა მოსარჩელის მიმართ თანხის გადახდა სასარჩელო მოთხოვნის არც ერთ ნაწილში.

➤ სააპელაციო სასამართლო

2020 წლის პირველ მაისს, თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილება მოსარჩელემ თბილისის სააპელაციო სასამართლოში გაასაჩივრა.

2022 წლის 9 ნოემბერს სააპელაციო სასამართლოს კოლეგიამ, მოსამართლეების - მერაბ ლომიძე, გია ბერაია და გელა ქირია - შემადგენლობით, გამოაცხადა მიღებული გადაწყვეტილება.

სააპელაციო სასამართლომ ნაწილობრივ შეცვალა თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილება და მოპასუხე ზაალ ტყეშელაშვილს 90,000 აშშ დოლარის, ასევე, მოსარჩელე მხარის მიერ განეული სასამართლო ხარჯების (5,500 ლარამდე) გადახდა დააკისრა.

სასამართლო პროცესის მიმდინარეობისა და უშუალოდ დამდგარი შედეგის გათვალისწინებით, ნათელია, რომ სააპელაციო განხილვის ეტაპზე სასამართლომ ვერ უზრუნველყო სამართლიანი სასამართლოს პრინციპის დაცვა. მოპასუხე მხარისთვის აშკარაა, რომ სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვის ეტაპზე სასამართლო მოსარჩელე მხარისადმი კეთილგანწყობილ დამოკიდებულებას ავლენდა, ამასთან, სრულყოფილად არ გამოიკვლია მხარეთა მიერ წარდგენილი მტკიცებულებები და სამოქალაქო სამართალში დამკვიდრებული პრინციპების გვერდის ავლით, მცდარად (და რელიგიური გაერთიანების ინტერესების საწინააღმდეგოდ) განმარტა მხარეთა მიერ გამოვლენილი ნების შინაარსი. გარდა ამისა, სასამართლომ უგულებელყო მოსარჩელის არგუმენტებში არსებითი შეუსაბამობების არსებობის ფაქტი.

განსაკუთრებულ ყურადღებას იპყრობს სააპელაციო სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების დასაბუთების ნაწილში გამოვლენილი არაერთი ფაქტობრივი უზუსტობა, რომელიც აცდენილია საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს და მთლიანად სასამართლოს მიერ განვითარებულ არსებითად მცდარ ანალიზს ეყრდნობა. რაც ყველაზე საგანგაშოა, სააპელაციო სასამართლო მისი საბოლოო დასკვნის ერთ-ერთ მთავარ საფუძვლად სწორედ ამ ტიპის არსებითად მცდარ “ფაქტს” იშველიერს.

ამდენად, მიღებული გადაწყვეტილება შეიცავს არსებითი მნიშვნელობის არაერთ ხარვეზს, რაც მისი გაუქმების საფუძველია.

ალსანიშნავია, რომ თავად მოსარჩელე არც ერთ სასამართლო პროცესზე არ გამოცხადებულა. წარმომადგენლობისა და სამართალწარმოების პროცესი სრულად წარიმართა მისი ქართველი წარმომადგენლების მიერ.

2022 წლის 8 დეკემბერს, ზაალ ტყეშელაშვილმა (წარმომადგენლები - ა(ა)იპ ტოლერანტობის და მრავალფეროვნების ინსტიტუტი და მისი ოურისტები - შოთა თუთბერიძე და საბა ელიზბარაშვილი) გადაწყვეტილება საქართველოს უზენაეს სასამართლოში გაასაჩივრა.

➤ საქართველოს უზენაესი სასამართლო

2023 წლის 20 ნოემბერს საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ დაუშვებლად ცნო ევანგელისტური ეკლესიის პასტორის, ზაალ ტყეშელაშვილის, საკასაციო საჩივარი და ამით ძალაში დატოვა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება.

12. კონტექსტისთვის: სახელმწიფოს რელიგიური პოლიტიკა და სასამართლოს დამოუკიდებლობის საკითხი საქართველოში

მოპასუხე მხარესა და მის წარმომადგენლებს აქვთ საფუძვლიანი ეჭვი, რომ ევანგელისტური ეკლესიისა და პასტორ ზაალ ტყეშელაშვილის წინააღმდეგ მიმდინარე საქმე არ არის ჩვეულებრივი სამოქალაქო დავა. ყველა ფაქტი მოუთითებს, რომ ეს არის საეჭვო სამოქალაქო დავით შენილბული ქმედება, რომლის მიზანია შეილახოს პასტორისა და რელიგიური გაერთიანების რეპუტაცია. ეს მცდელობა მიზნად ისახავს, ევანგელისტურ ეკლესიას წაართვან მისი საკუთრება, ერთადერთი

სამლოცველო ადგილი, გაუუქმონ რელიგიური ორგანიზაციის ავტონომია და საფრთხე შეუქმნან მის დამოუკიდებელ გაერთიანებად არსებობას.

აღსანიშნავია, რომ რელიგიური გაერთიანებები, კონკრეტულად კი რელიგიური უმცირესობები, უამრავ სისტემურ პრობლემას აწყდებიან საქართველოში. ხშირად ხელისუფლება მათ ხელოვნურ დაბრკოლებებს უქმნის. ხელისუფლების დამოკიდებულება რელიგიისა და რწმენის თავისუფლების ფუნდამენტური უფლების მიმართ სულ უფრო მეტად საგანგაშო ხდება. ხელისუფლება მუდმივად ზღუდავს რელიგიის თავისუფლებას, უგულვებელყოფს თანასწორობის პრინციპს, აღრმავებს დისკრიმინაციას რელიგიურ ჯგუფებს შორის, და ზრდის მათზე კონტროლს.⁹

2014 წელს დაფუძნდა რელიგიის საკითხთა სახელმწიფო სააგენტო. პრემიერ მინისტრის დაქვემდებარებაში არსებული ამ სტრუქტურის საქმიანობამ აჩვენა, რომ ხელისუფლება რელიგიისა და რწმენის თავისუფლების საკითხს განიხილავს აპსტრაქტული უსაფრთხოებისა და არა ადამიანის უფლებების ჭრილში. ეს ხედვა აისახა 2015 წელს გამოქვეყნებულ დოკუმენტშიც, „საქართველოს სახელმწიფოს რელიგიური პოლიტიკის განვითარების სტრატეგია“.

შექმნის დღიდან, სააგენტო გამუდმებით უარყოფით როლს ასრულებს რელიგიური უმცირესობების მიერ სალოცავების მშენებლობის, რელიგიური ლიტერატურის საზღვარზე შემოტანისა და გავრცელების, საბჭოთა პერიოდში ჩამორთმეული ქონების დაბრუნების მცდელობის პროცესში, და უკანონოდ ერევა რელიგიური უმცირესობების ავტონომიაში.¹⁰

უნდა აღინიშნოს, რომ ხელისუფლება/სააგენტო მუდმივად მოქმედებენ გამჭვირვალე და თანასწორობაზე დაფუძნებული ინტერელიგიური პლატფორმის, სახალხო დამცველთან არსებული რელიგიათა საბჭოს წინააღმდეგ. სწორედ ამ საბჭოს აქტიური წევრი და თანადამფუძნებელი არის მოპასუხე მხარე, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესია. ევროპის საბჭოს საკონსულტაციო კომიტეტის ეროვნული უმცირესობების დაცვის შესახებ ევროპული ჩარჩო კონვენციის (FCNM) საქართველოზე მესამე მონიტორინგის ანგარიშში (2019) აღნიშნულია¹¹: “რელიგიური უმცირესობები... გამოხატავენ უნდობლობას რელიგიის საკითხთა სახელმწიფო სააგენტოს მიმართ. ისინი ნდობას უცხადებენ სახალხო დამცველთან არსებულ რელიგიათა საბჭოს საქმიანობას. შესაბამისად, დადებითად უნდა შეფასდეს ამ დამოუკიდებელი, პლატფორმის არსებობა, რომელშიც 33 რელიგიური ორგანიზაციაა გაერთიანებული”.

2021 წელს სახელმწიფოს მიერ სავარაუდო უკანონო თვალთვალისა და მიყურადების შესახებ გამოქვეყნებულმა მასალებმა თვალსაჩინო გახადა სახელმწიფოს მცდელობა, გააკონტროლოს და

⁹ რელიგიისა და რწმენის თავისუფლება საქართველოში, 2010–2019, ტოლერანტობის და მრავალფეროვნების ინსტიტუტი (TDI), http://tdi.ge/sites/default/files/tdi-angarishi-religiis_tavisupleba_sakartveloshi_2010-2019.pdf

¹⁰ Georgia: Religious Freedom Survey, Forum 18, 2020

https://www.forum18.org/archive.php?article_id=2613

¹¹ ანგარიში ხელმისაწვდომია:

https://rm.coe.int/3rd-op-georgia-en/1680969b56?fbclid=IwARoHzmw9vtSyyIg-54T9muRaAnA4_xybJFh1fTVKrQvROxqS7lGX3aodybqa, TDI-ის მიერ მომზადებული მიმოხილვა ანგარიშის შესახებ

<http://tdi.ge/ge/news/731-fcnm-angarishi-sakartveloze-religiis-tavisuplebis-sakitxebis-mimoxilva>

დისკრედიტაცია გაუკეთოს რელიგიურ გაერთიანებებს, ორგანიზაციებს და ადამიანებს, რომელიც თავდაუზოგავად მუშაობენ საქართველოში კონსტიტუციისა და ადამიანის ფუნდამენტური უფლებების დასაცავად¹². არაერთხელ გასაჯაროებულ ინფორმაციაზე დაყრდნობით, შეიძლება ითქვას, რომ ხელისუფლება უსმენს რელიგიურ ჯგუფებსა და მათ ლიდერებს, აგროვებს და ინხავს მათ პირად საუბრებს, მიმოწერას, სხვადასხვა ტიპის კომუნიკაციის შესახებ ინფორმაციას. მასალები შეიცავს მათი პირადი ცხოვრების, მათი ოჯახის წევრების, ახლობლებისა და სხვა ადამიანებთან ურთიერთობის შესახებ ინფორმაციას.

ამ კონტექსტის გათვალისწინებით, დამაჯერებელი ჩანს მოსაზრება, რომ ხელისუფლება მოქმედებს დამოუკიდებელი რელიგიური გაერთიანების, საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიის და მისი საჯარო გამოსვლებით გამორჩეული პასტორის წინააღმდეგ.

დარღვეული უფლების აღდგენისა და სამართლის პოვნის შესაძლებლობისთვის, საჭიროა არსებობდეს დამოუკიდებელი სასამართლო სისტემა, რაც ერთ-ერთი ყველაზე დიდი გამოწვევაა საქართველოში. სასამართლო სისტემის დამოუკიდებლობის მიმართ უკმაყოფილება ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში მნიშვნელოვნად გაიზარდა, რაზეც მუდმივად მიუთითებენ სამოქალაქო საზოგადოება, სახალხო დამცველი და საერთაშორისო ორგანიზაციები.

ევროკავშირი-საქართველოს ასოცირების შეთანხმების შესრულების ბოლო წლიურ ანგარიშში ევროპარლამენტმა „სინანული გამოთქვა იმის გამო, რომ სასამართლო რეფორმა შეჩერდა და რამდენიმე ძირითად სფეროში რეგრესიც განიცადა“¹³

აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტის 2020-2022 წლების ყოველწლიურ ანგარიშებში ხაზგასმულია, რომ „შემაშფოთებელია, საქართველოს სასამართლო დამოუკიდებლობის ნაკლებობა და სასამართლო სისტემაში პოლიტიკური ჩარევა, განსაკუთრებით გახმაურებულ საქმეებში.“¹⁴

„მოუხედავად იმისა, რომ კონსტიტუცია და კანონი უზრუნველყოფს დამოუკიდებელ სასამართლო სისტემას, მაინც რჩება მითითებები და ჩარევები სასამართლოს დამოუკიდებლობასა და მიუკერძოებლობაში. მოსამართლეები დაუცველნი იყვნენ პოლიტიკური ზეწოლისგან, როგორც სასამართლო სისტემის შიგნით, ისე მის გარეთ იმ საქმეებზე, რომლებიც ეხებოდა პოლიტიკურად მგრძნობიარე თემებს ან პირებს“¹⁵- აღნიშნულია აშშ სახელმწიფო დეპარტამენტის ანგარიშში.

¹² TDI-ს განცხადება გავრცელებულ უკანონო ჩანაწერებზე:

<http://tdi.ge/ge/statement/gancxadeba-gavrcebul-ukanono-chanacerebze>

¹³ ანგარიში ხელმისაწვდომია,

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0442_EN.pdf?fbclid=IwAR13FV-rC8wiBN8pZEwdLH59BCk1cenIoKHKNIHEZefmruthgXT60AhXmk

¹⁴ ანგარიში ხელმისაწვდომია,

<https://www.state.gov/reports/2022-investment-climate-statements/georgia/>

¹⁵ აშშ სახელმწიფო დეპარტამენტის ანგარიში ადამიანის უფლებების მდგომარეობაზე (2021),

<https://www.state.gov/reports/2021-country-reports-on-human-rights-practices/georgia/>

დანართები

დანართი 1. ფლავერები, ევანგელისტური ეკლესიის მიმდინარე მშენებლობისა და პასტორ ზაალის ოჯახის ფოტოებით, რომლებსაც მოსარჩელე პარკი აშშ-ისა და სამხრეთ კორეის ეკლესიებში აკრცელებდა საქართველოს ევანგელისტური ეკლესიისთვის შემოწირულობების შესაგროვებლად

Prayer Net Work for His Glory

God works before all
Humanity, in love, in faith and government.
God works in us
Humanity, in us. He is kind in health and sickness
Humanity, in us. He is kind in wealth and idleness
God works through us
Humanity, in us. He is kind in government for the world
God works before the day of the Lord

When we compare between the current plagues throughout the world and the various epidemics that have had an impact on humanity, we would have to say that there is no comparison of one land to every other – it is no exaggeration to say that even an armada of God, should have come and save us that we do not fail to be instruments, through which God works for His kingdom. We are privileged and honoured to be called God's fellow workers; it is natural for us that we should glorify God by keeping His commandments. "Sanctify therefore and make disciples of all the nations, baptizing them in the name of the Father and the Son and the Holy Spirit, and teaching them to obey everything I have commanded you. And surely I am with you always, to the very end of the age." (Matthew 28:19-20) Christ has given us the power to do this. Our hearts are full of love, overflowing with love, and overflowing with the love of God. It might be the very thing that God has been waiting for us earlier so that our hearts in measure of blessing upon us that we can not conceive it. We want to be with you in prayer, so please share with us what God has put into your hearts. I am concluding this letter, hoping that we become brothers and sisters who work together to complete the love the Lord Jesus has given us – the love of God dying in the blood of Jesus Christ. Amen.

Georgia

Please pray for the church which are being built up in the soil of God in Georgia. Pray with us that the love message of the gospel be proclaimed and preached as it should be – free for people who have been serving for the land of Georgia for 30 years.

Greece

This month theme of my prayer is that we may all be ready My plan is to see the body of Christ united and ready to receive the Lord. Please pray for us that we may be able to reach the heathen tribes to the salvation of the Lord. In the Athens, they are more educated and spreading them for the Lord to believe them for them, and also the other non Christians who are educated to be claimed. Also pray for those who are sick.

Africa

Lord, we thank You for the many missionaries that You have sent to Africa. Please pray for the many new believers that You have saved. Please pray for the many unreached people of Africa. Please pray for the many people that the Lord will save us in peace and right. We pray for the revival to break out. For new ones that are willing to come upon our churches and all the land.

Vietnamese Diaspora Ministry

Please continue and help with Christian service. Vietnamese women are God fearing church located in Chicago in United States. They focus are to help Vietnamese families that have difficulties between the past and generations. They organized those church in Chicago where they have been faithful servants of God and they came to Korea because they had a hope that approximately 200,000 Vietnamese families in Korea help their problem and become the citizens of Korea. These women are very poor and have no job, but they are very hard working, kind and clever and mounting desire who they want to become true 200,000 of them. They pray that these 200,000 families return to their country with the gospel so that their nation becomes evangelized.

U.S.A

Today from a portion of U.S. America has a very difficult problem of Islam. As far as taking down whatever they find and burn down the products that present to the world in the world, we must stand and相爱.

Prayer

- South Africa - 2000 plus Muslim Arab whole family
- Georgia - Prince Zaza, Rustam Nekv, Shonava, Gidara church
- U.S.A - 2000 plus, Romeo Terry, Prince David, Kim
- Korea - 2000 families, Daegu, Chita, Lee Hyegeum
- Malaysia - Faizan Ismail, Datin, Lashmala church

დანართი 2. მოსარჩელე პარკის მიერ სასამართლოსთვის წარდგენილი სავარაუდოდ ყალბი
“დავალების ხელშეკრულებები”

Assignment Agreement

South Korea

October 1, 2014

On the one hand Byung Chang Park (ID: [REDACTED]), hereinafter the Principal
and

on the other hand [REDACTED] (Passport No: [REDACTED] Personal No: [REDACTED] hereinafter
the Attorney, hereby concluded the present agreement on following:

1. Subject of the Agreement

1.1. By this Agreement, the Attorney is authorized to make bank transfers to Zaal
Tkeshelashvili (P/N [REDACTED]) and for this purpose the Principal gives the Attorney
95000 (Ninety five thousand) USD (hereinafter the Assignment).

1.2. Rights and liabilities in regard with any bank transfers made by the Attorney are
directly incurred to the Principal.

2. Payment

For the assignment to be performed, the Principal shall pay the Attorney 300 (three hundred)
USD.

3. Obligations of the Parties

3.1 The Attorney is obliged to:

3.1.1 perform the assignment personally, in accordance with instructions of the Principal;
3.1.2 perform the assignment honestly and in timely manner in order to not harm the
Principals' interests;

3.1.3 promptly provide the Principal with all information connected to the performance of
the assignment;

3.1.4 The Attorney is obliged, after expiration of the term determined by the Agreement, to
return unused funds remained from the amount indicated in the sub-paragraph 1.1. of the
Agreement to the Principal.

3.2 The Principal is obliged to:

3.2.1 fully reimburse expenses related to bank transfers made for the performance of the
assignment in full, if any.

4. Responsibilities of the Parties

The Parties of the Agreement are responsible to each other for any damage which may be occurred
as a result of non-fulfillment or improper fulfillment of obligations under the agreement by them.

5. Terms of the Agreement

5.1. The Agreement enters into force upon its signature and is valid until full fulfillment of obligations by the parties.

5.2. The Agreement may be terminated by the Principal at any time.

6. Miscellaneous

6.1. The Agreement is made in two copies, one for each party.

6.2. Foregoing agreement fully and clearly expresses the will of the parties in testimony whereof they sign this agreement

Principal

Attorney

Byung Chang Park

(ID: [REDACTED]

(Passport No: [REDACTED]

Personal No: [REDACTED]

[Handwritten Signature]

[Handwritten Signature]

Assignment Agreement

South Korea

October 1, 2014

On the one hand Byung Chang Park (ID [REDACTED]), hereinafter the Principal
and

on the other hand [REDACTED] (Passport No: [REDACTED], Personal No: [REDACTED])
hereinafter the Attorney, hereby concluded the present agreement on following:

1. Subject of the Agreement

1.1. By this Agreement, the Attorney is authorized to make bank transfers to Zaal Tkeshelashvili (P/N [REDACTED]) and for this purpose the Principal gives the Attorney 74232 (Seventy-four thousand two hundred and two) USD (hereinafter the Assignment).

1.2. Rights and liabilities in regard with any bank transfers made by the Attorney are directly incurred to the Principal.

2. Payment

For the assignment to be performed, the Principal shall pay the Attorney 300 (three hundred) USD.

3. Obligations of the Parties

3.1. The Attorney is obliged to:

3.1.1. perform the assignment personally, in accordance with instructions of the Principal;

3.1.2. perform the assignment honestly and in timely manner in order to not harm the Principals' interests;

3.1.3. promptly provide the Principal with all information connected to the performance of the assignment;

3.1.4. The Attorney is obliged, after expiration of the term determined by the Agreement, to return unused funds remained from the amount indicated in the sub-paragraph 1.1. of the Agreement to the Principal.

3.2. The Principal is obliged to:

3.2.1. fully reimburse expenses related to bank transfers made for the performance of the assignment in full, if any.

4. Responsibilities of the Parties

The Parties of the Agreement are responsible to each other for any damage which may be occurred as a result of non-fulfillment or improper fulfillment of obligations under the agreement by them.

5. Terms of the Agreement

5.1. The Agreement enters into force upon its signature and is valid until full fulfillment of obligations by the parties.

5.2. The Agreement may be terminated by the Principal at any time.

6. Miscellaneous

- 6.1. The Agreement is made in two copies, one for each party.
6.2. Foregoing agreement fully and clearly expresses the will of the parties in testimony
whereof they sign this agreement

Principal

Byung Chang Park
(ID: [REDACTED])

Attorney

(Passport [REDACTED] Personal No:
[REDACTED])

[Signature]

[Signature]